

Terneuzen, 29 oktober 2021

Aan: de Minister van Economische Zaken en Klimaat
de heer drs. S.A. Blok
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG

Verzonden via <https://internetconsultatie.nl/amybtelecomcode/reageren>

Geachte heer Blok,

Betreft: consultatie lagere wetgeving bij implementatie Telecomcode

Broadcast Partners nam met verbazing kennis van het wetsvoorstel voor de Telecomcode en de nu in consultatie gebrachte lagere regelgeving, waar het gaat om het verbod op partiële verhuur of verkoop van FM-frequenties. Zoals u wellicht weet, is de SFN-verplichting juist door mijn bedrijf en de commerciële radiostations aangewezen als één van de onnodige beperkingen die uw ministerie stelt. Om die reden is ook verzocht om afschaffing van de SFN-verplichting, zulks in lijn met de daartoe door de Kamer ingediende motie Weverling/Sjoerdsma. Tijdens de dialoogsessies kon daarover nauwelijks inhoudelijk gesproken worden. Toch verscheen er in het verslag dat het ministerie van die sessies liet opmaken wel een passage waarin het ministerie opschreef waarom zij vond, dat het afschaffen niet gewenst zou zijn. Nu het onderwerp niet besproken kon worden, had die passage nooit in het verslag van het ministerie mogen verschijnen. Dat verslag is dan ook op dit (en tal van andere punten) door de markt afgewezen omdat zij de inhoud niet herkende.

Het ministerie zegde wel toe om met ons bedrijf en onze klanten in gesprek te zullen gaan over de gewenste afschaffing. Die toezegging is ook aan de Tweede Kamer gedaan¹. Maar het ministerie kwam de toezegging vervolgens niet na: er is niet overlegd over wens tot afschaffing van de SFN-verplichting.

Des te meer wekt het verbazing dat het ministerie nu – andermaal zonder overleg met de markt – juist het tegenovergestelde doet, door in de toelichting bij de wet de handhaving van de SFN-verplichting juist op te nemen en die vervolgens te effectueren in de lagere regelgeving. Daarmee blokkeert het ministerie de door de commerciële radiostations gewenste partiële verhuur of verkoop van hun FM-frequenties en dus, de flexibiliteit in het gebruik van hun spectrum. Dat heeft nefaste gevolgen voor onze klanten en de kansen om hun marktpositie te verbeteren. Het druist bovendien lijnrecht in tegen het doel van de Telecomcode.

Deze gang van zaken tekent hoe EZK met mijn bedrijf en de FM-vergunninghouders omgaat: zij beslist over, maar zonder de markt en overvalt de sector vervolgens met een voorstel dat haaks staat op het belang van de markt en haar wensen. Zo houdt zij de onnodige juridificering, onzinnige beperkingen en slechte relatie met de bedrijven in stand, in plaats van die op te lossen zoals de Kamer vroeg en zoals de sector ook wenst.

De drie argumenten die EZK aanvoert om de partiële verhuur/verkoop te blokkeren, zijn bovendien onjuist.

In de eerste plaats stelt EZK, dat handhaving van de SFN-verplichting nodig zou zijn vanwege geclausuleerd programma-aanbod. De clausuleringsverplichtingen gelden echter voor elke individuele frequentie uit een frequentiepakket. Dus ook wanneer frequenties los worden verhuurd, blijven die verplichtingen gelden. De

---

¹ Kst. II, 24095, nr. 511, blz. 4: “Nadere gesprekken met de sector zullen moeten uitwijzen wat de concrete gevolgen zijn en of dit onderwerp zich beter leent voor een oplossing op de langere termijn”.

SFN-verplichting is daarop niet van invloed, noch zou bij partiële verhuur of verkoop dus iets wijzigen op dit punt.

Het tweede argument van EZK is, dat het loslaten van de SFN-plicht ondoelmatig frequentiegebruik zou veroorzaken, omdat een FM-frequentie dan meer zou storen op andere frequenties zou leiden. Ook dat argument is niet valide: technisch gaat het mank en er zijn bovendien tal van regels die eventuele storingen voorkomen. De sector houdt zich daar ook aan.

Ten slotte beweert EZK dat het bereik van een individuele frequentie "in aanzienlijke mate kleiner zou worden". Dat argument is er met de haren bijgeslept. De vergunninghouder heeft namelijk eigen speelruimte als het gaat om de realisatie van zenders op basis van zendvergunningen die slechts een juridisch, dus technisch theoretisch maximum (frequentierechten) aangeven, waarbinnen de zenders praktisch moeten worden uitgevoerd; dat laatste is altijd kleiner dat het maximum en heeft een veel groter effect op het bereik van individuele frequenties. Daarmee is dat geen ondoelmatig frequentiegebruik, ook niet volgens het Agentschap Telecom overigens. De SFN-verplichting heeft een marginale invloed op datzelfde bereik, maar blokkeert optimalisatie en optimale aanwending van individuele frequenties en heeft zo dus verstrekkende, negatieve gevolgen voor de dagelijkse (economische) operatie.

De inhoudelijke argumenten zijn dus niet valide en duiden op misbruik van bevoegdheid, zoals bedoeld in artikel 3.3 van de Algemene Wet Bestuursrecht. Ook overigens is de regelgeving in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, nu de betrokken feiten niet meegewogen zijn bij de voorbereiding, belanghebbenden niet gehoord zijn noch inspraak hadden en er geen zorgvuldige afweging van de betrokken belangen heeft plaatsgevonden.

Daar mag nog aan toegevoegd worden, dat de Europese richtlijn geen verbod op partiële verkoop of verhuur oplegt. Integendeel: artikel 51 lid 1 van de Telecomcode verplicht Nederland juist om de verkoop en verhuur van spectrum mogelijk te maken. Weliswaar biedt het artikel de mogelijkheid om voor omroepfrequenties een uitzondering te maken, maar dat is uitdrukkelijk een "kan"-bepaling. Het ministerie hoeft daar dus geen gebruik van te maken. Zij zou dat ook niet moeten doen, of ten minste een minder ingrijpende oplossing voor inzetten. Bijvoorbeeld een "ja, tenzij" regime waarbij partiële verhuur wel wordt toegestaan, tenzij daartegen zwaarwegende (en vooraf omlijnde) bezwaren bestaan.

Er is kortom geen objectieve reden vanuit maatschappelijk belang die het beoogde verbod rechtvaardigt. Onderwijl doet het voorstel juist een onnodige beperking herleven, met verregaande, beperkende consequenties voor de commerciële radiostations tot gevolg.

Broadcast Partners dringt er dan ook op aan, dat het ministerie afziet van de nu gekozen weg en in plaats daarvan alsnog met haar en haar klanten in overleg treedt over het afschaffen van de SFN-verplichting, de mogelijkheid tot partiële verhuur en verkoop van FM-frequenties en minder ingrijpende oplossingen. De uitkomsten van dat overleg kunnen daarna alsnog in de lagere regelgeving worden vastgelegd. Graag verneem ik spoedig uw reactie op dit voorstel. Ik ben uiteraard bereid deze brief nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Robert-Jan van der Hoeven
directeur